

SPRING15

Søren Lyngsø Knudsen

Laura Stamer

Katrine Hvid

SPRING15

Søren Lyngsø Knudsen

Laura Stamer

Katrine Hvid

SPRING15

Udsprunget af ønsket om at eksponere det bedste kunstneriske potentiale og talent, der hvert år finder vej gennem KP censurens nåleøje, etableredes for 12 år siden SPRING udstillingen som en platform for et lille udvalg af kunstnere, der året (eller årene) forinden havde udstillet på KP.

De forskellige SPRING udstillinger har budt på mange tænkevækkende, særegne og fantastiske afprøvninger af æstetiske og kunstneriske strategier.

Et gennemgående træk har været, at de af KPs bestyrelse inviterede kunstnere har fået stillet et rum til disposition, hvorefter arbejdsdelingen har været klar:

I KPs bestyrelse fokuserer vi på, at skabe optimale rammer, for at en frugtbar proces kan udspille sig igennem forberedelsesfasen op til selve udstillingen, ved bl.a. at koble en kompetent vejleder på fra starten, og koordinere en række kunstnermøder.

Udstillerne formulerer - i samarbejde med vejleder - selv de kunstneriske intentioner, mål og midler.

Således også i år, hvor Laura Stamer, Katrine Hvid og Søren Lyngsø Knudsen fra hver sit forskellige udgangspunkt bidrager med udfordrende værker på SPRING15.

Der har desuden været overskud til at fremstille nærværende katalog, som udover at være en tryksag også er en slags "multiple", der rummer små selvstændige værkprøver - en vinylplade, en stofprøve og et fotografi.

Velkommen til SPRING15

KPs bestyrelse

At gå udenom den lige vej, mellem det, der ligger der i forvejen og bagvejen

Af Tanja Nellemann Poulsen, vejleder på SPRING15

Hvad er en formidlingstekst? Hvordan kan en tekst følges med kunstværker? Det fordrer en lydhørhed og en retning, der ikke nødvendigvis er givet på forhånd. Jeg tager tilløb. Der er en første gang for alle. Uanset hvor man er, og hvor man er på vej hen. Ingen af SPRING kunstnerne i år er dog helt nye i det felt, de bevæger sig i. Og dog kan man sige, at alle nye kunstproduktioner er et 'spring' ud i noget fremmed. Uanset hvor længe, du har beskæftiget dig med faget, er der ukendte veje at betræde.

SPRING kunstnerne, Katrine Hvid, Laura Stamer og Søren Lyngsø Knudsen, har alle en baggrund indenfor et andet æstetisk erhverv, inden de begyndte at arbejde med billedkunst, nemlig musikvidenskab, arkitektur og elektronisk musik. Jeg ser det som et væsentligt potentiale at have en tværfaglighed og et anderledes praksisfelt med sig ind i billedkunsten.

De tre SPRING deltagere sætter materialet i fokus i deres praksis. Lyd, rum, materiale og lys - og en fordring om grundighed og eksistentielle spørgsmål - udfoldes i enkle og langsomme, men insisterende greb.

Du befinder dig nu lige midt i katalogteksten på denne linje i dette SPRING Katalog, der i år udgives som en slags multiples. En boks samler kataloget og et eller flere små tilstødende værker eller fysiske eksempler på værkernes udtryk fra hver af de tre kunstnere. Det er en fin gestus. Kig på dem, mærk på dem og lyt, de vil dig noget.

Velkommen til SPRING udstillingen, nu er vi i gang. Det har været en fornøjelse at vejlede og møde andre tilgange til kunstproduktion. Og interessant at følge de tre udstillere i deres intense redigeringsarbejde frem mod åbningen af udstillingen. Der er blevet diskuteret, destilleret, afklaret og afvejet muligheder, for og imod. Og du, beskuer, har sikkert set udstillingen nu. Det har jeg ikke, da teksten skal afleveres inden udstillingen står færdig. Derfor skrives teksten i et rum for fremtiden.

Men jeg går ind ad bagvejen. Det er mit privilegium som tekstens forfatter. Jeg laver et short cut og en smutvej tilbage til værkerne, jeg endnu ikke har set færdige, men har en god fornemmelse af.

I Lauras Stamers to fotoserier bevæger vi os ind i flere forskellige rum. Hun forholder sig til det rumlige og det hjemlige, og det, der er tilbage, når man taler om det hjemlige i ellers næsten mennesketomme rum. Med den ene series titel i hånden, 27 døre, og et blik på fotografierne, finder du hurtigt ud af, at der ikke findes det antal døre på billederne, som titlen henviser til. Der ligger noget skjult. Du mister orienteringen i gangene, i de menneskehøje fotografier. Hjemmets og rummets aflejringer, hændelser i rum. Noget kan ske, eller noget er lige sket. I den anden serie, Halvnære sekvenser, fanges momenter af nærvær i stoflighed og hverdagslige objekter. Scener for dagligdagens begivenheder, maleriske, samplet, hængt op som i datidens saloner. En slags evigtgyldige momenter. Husker rummet for os? Det synes begge serier at udsige. Hjemmet som ramme for relationer og begivenheder i vores liv.

Katrine Hvid tager fat i lys og materiale i en udvidet form for maleri. Mødet mellem lys, skygge og materiale. Små forskydninger og skrøbelighed, materialets transparens. Der zoomes ind til mikroskala. Overgange mellem materialitet og immaterialitet behandles på en sådan måde, at det synes som en "kalden" ind i materialet og en tillid til at lade små forskydninger svare tilbage. Kunsthistorisk tager hun fat i en minimalistisk tradition. I sit arbejde med lærredet og den måde, lyset rammer tråde fra det lærred, hun arbejder i, insisterer hun på en tidslighed og en langsommelig proces. Katrine Hvid lader materialet svare tilbage og stoler på sin intuition. Jeg får lyst til at skrive det med versaler: STOLER PÅ SIN INTUITION. Det er kunstnerisk grundforskning, hun har gang i.

For at opleve værket med titlen CISRES – TRANSRES (Fra den ene og den anden side – red.), i sin fulde form, bliver du nødt til at være til stede. Det er nemlig installeret på en sådan måde, at du nødvendigvis må opholde dig lige præcis på det sted for at opleve lyset lige præcis dér, hvor værket er installeret. En udfoldelse, man næppe kan gengive på et foto.

Søren Lyngsø Knudsen viser to forskellige lydskulpturer, der alligevel interagerer med hinanden som to stemmer i en dialog. Skulpturerne sætter lydbølger i gang med forskellige medier. Materialer kendt fra andre sammenhænge iscenesættes som instrumenter.

I Lydanimationen, glaskrucker anslås glaskruckerne, og deres indbyggede lyde optages og samples til en lydproduktion, der afspilles i glaskruckerne selv. Hvad har de at sige? Det andet værk under næsten samme titel: Lydanimationen, messingrør er et "klokkespil" konstrueret af messingrør i forskellige tykkelser og længder ophængt med motorer. Messingrørene bliver anslået med metalringe drevet af elektromotorer, der via en algoritmisk komposition løfter ringene op og derefter giver slip igen. Herved opstår der forskellige rytmiske lyde, når metalringen rammer messingrøret. Det rytmiske værk står således overfor lyden fra "klokkeværket".

Jeg tænker i denne sammenhæng på Fluxusbevægelsen, der vendte op og ned på vores forhold til musik og koncertformatet og samtidig spillede med dagligdagsobjekter på en ny måde. Søren retter fokus imod de skæve, konkrete lyde, konstruktion af musik og sætter spørgsmålstegn ved, hvad et instrument er.

Et ofte stillet spørgsmål er, hvad kunst skal og kan? Det er svære spørgsmål, som der er mangeartede svar på. Det er det, der giver stof til en kunstdebat. Det handler netop om, at kunstproduktion er et sprog og en kommunikationsform med et spektrum af dialekter. Selv uden ord og logisk mening er et kunstudsagn en måde at kommunikere med verden på. Uanset hvilken tilgang, kunstneren har til kunst, er det måden, hvorpå kunstneren inkluderer beskueren i sin samtale og spørgen via værkets form og materiale, der gør kunstværket værd at opleve. Det kan gøre beskueren opmærksom på egne spørgsmål til sin tilstedeværelse i verden. Kunstværker behøver altså ikke at give nogle svar, men optræder som en membran, der kan åbne for beskuerens spørgsmål og undren over vores tilstedeværelse og væren i livet.

Jeg bliver nysgerrig af at møde SPRING kunstneres værker, og jeg undres, også imens jeg skriver denne tekst. SRRING kunstnerne er gode til at inkludere beskueren, og jeg ønsker jer publikum god fornøjelse med værkerne og tillykke til Laura, Katrine, og Søren. Held fremover til jer... Jeg glæder mig allerede til at opleve nye værker af jer, på nye veje i nye byer et helt andet sted.

Søren Lyngsø Knudsen

Animated Glass

Lydskulptur bestående af 8 glas, forstærkere, overflade-højtalere, computer.

Animated Brass

Lydskulptur bestående af 40 messingrør, elektromotorer, træramme, computer.

Sorenyngso.dk
Soren@vectral.dk

Tak til Statens kunstfond

De 8 glas bliver sat i bevægelse ved hjælp af specielle overflade-højtalere. Lydene er glassenes egne lyde, som er blevet optaget og behandlet på forskellige måder. Strukturen og bevægelsen i lydene er bestemt af en til værket komponeret algoritme. Kompositionen har ikke en fast varighed

Messingrørene bliver anslået med metalringe drevet af elektromotorer. Dette sker i komponerede sekvenser, bestemt af en algoritme skabt til værket. Kompositionen har ikke en fast varighed

Jeg er uddannet i elektronisk musik fra Det Jyske Musikkonservatorium. Jeg arbejder med musik i samspil med elektroniske systemer og visuelle elementer - Det kommer til udtryk i form af rumlige installationer, lydskulpturere og med audioreaktive, generative visuals.

Laura Stamer

27 døre

Fotografi
100 x 150 cm
Innova Smooth High White / dibond

Halvnære sekvenser

Fotografi
40 x 60 cm, 30 x 45 cm, 24 x 36 cm
Innova Smooth High White / dibond

www.laurastamer.dk
laura@laurastamer.dk

Tak til Karen Boll, Vibeke Vinther og Birgitte Weywadt. Frese & Sønner og til Grosserer L. F. Foghts Fond.

På SPRING 15 udstiller jeg to fotografiske serier, 27 døre og Halvnære sekvenser, der begge afbilder interiør. Kendetegnende for billederne er, at hver eksponering forholder sig til rummenes egen stedslighed; møblernes overflader, tekstilernes transparens, sporene efter beboelse. Serien Halvnære sekvenser er optaget tre forskellige steder, men billederne bindes sammen dels af den konsekvente (halvnære) beskæring, dels af den stofflighed, taktilitet og farvemæthed, der går igen. Serien 27 døre består af seks billeder, der aflæses som et labyrintisk rumforløb, hvor man som beskuer overlades i desorientering. Der er ingen begyndelse og ingen afslutning. Figuren i billedet og hendes fravær i andre billeder forstærker oplevelsen af tomhed og uendelighed.

Min forståelse af verden udspringer af min baggrund som arkitekt. Jeg arbejder med rum og steder som genstand for mine kunstneriske projekter. I fotografiet forholder jeg mig til oplevelsen af arkitekturen som en forsat bevægelse i rum over tid.

Hvor rummet forstås som det rationelle og konkrete, er stedet knyttet til det følelsesmæssige, stemningsmæssige – som en begivenhed, der 'finder sted'. Gennem et sansende og lyrisk sprog undersøger jeg det personlige rum og mest eksistentielle sted, vi bebor: Hjemmet. Hjemmet er en mangefacetteret størrelse, der på én gang er en tryk base, et meditativt rum, hvor vi kan lukke omverden ude, og samtidig er det et sted, der i gennem livet undergår en forvandling. Man flytter hjemmefra, man flytter sammen, man flytter fra nogen, ens barndomshjem forlades.

Min måde at fortolke rum og hjemlighed på er stilfærdig og sensitiv og får os til at reflektere over vores oplevelse af virkeligheden.

Katrine Hvid

CISRES – TRANSRES, 2015

Udvidet maleri.

Lærred (110x171 cm), binder, farve, aluminium, lysarmaturer.

kathvid.blogspot.com,
www.katrinehvid.dk,
katrine.hvid@post.tele.dk

Tak til: Helle Graabæk, Christian Hvid Ohm og Nils Ohm

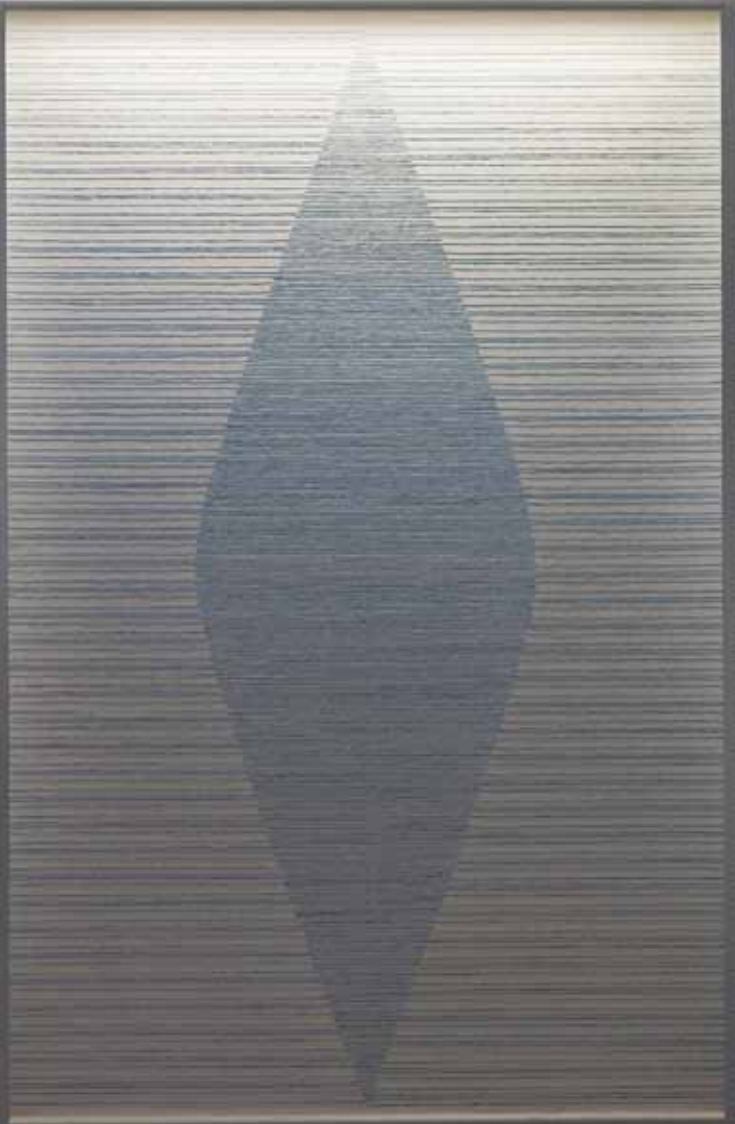
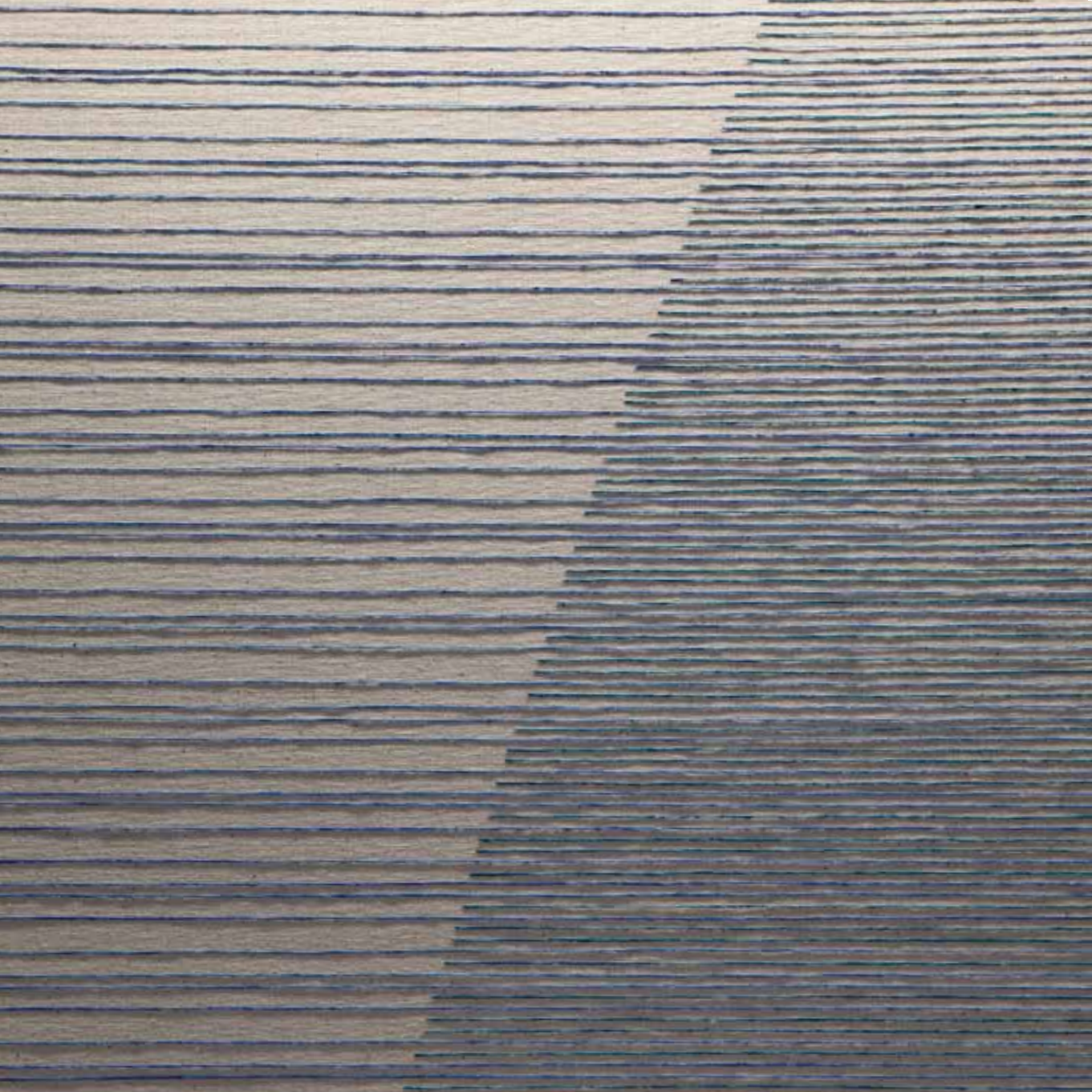
Udgangspunktet for værkerne CISRES – TRANSRES (frit oversat: På denne side, og på den anden side af tingene) er et ønske om at arbejde med lærred og med synlighed fra begge sider. Arbejdsformen: at trække tråde ud af lærredet, bearbejde dem og fæstne dem på lærredet igen, er opstået i dialogen med materialet.

Mit arbejdsfelt er abstrakt og nærmer sig ofte et formelt minimalistisk udtryk. Jeg arbejder i et ikke-narrativt, materialebaseret felt, hvor jeg er optaget af det fysiske – det håndgribelige i materialet og det immaterielle, som arbejdet med materialet giver tilbage. Vigtige ord i arbejdsprocessen er lydhørhed, intuition, tålmodighed og perfektion, og det er nødvendigt, at der er god plads til fordybelse.

Jeg tænker over, hvordan alt er foranderligt og alligevel altid det samme. Altid består af de samme elementer og alligevel opleves forskelligt i hvert nu. Af den grund giver det mening for mig at arbejde med repetition og variation.

Hver dag gik jeg en tur. Jeg havde godt styr på, hvad der var hvor i løbet af min tur. Der var den bakke, dér var netop dét sving, dér var udsigten over vandet. En dag var det meget tåget. Pludselig fik jeg øje på et træ, som jeg aldrig havde lagt mærke til før. Hvordan det? Træet stod i rabatten, og jeg havde passeret det mange gange før. Det var et lidt undseligt træ. Ikke ret stort. Den dag fik det hele min opmærksomhed. Jeg kunne ikke se andet end det træ, lige der i tågen. Men træet havde jo været der hele tiden.

SPRING15

Sprung from a desire to expose the best of artistic potentials and talents that are accepted by the jury each year, The Artists' Easter Exhibition established the SPRING exhibition as a platform for a small selection of artists, who have previously exhibited at KP, some twelve years ago. Each year's SPRING exhibition has offered intriguing, unique and amazing research of aesthetic and artistic strategies.

As a common trait, the Board of The Artists' Easter Exhibition offers the invited artists an exhibition space, and the procedure is clear:

The board's focus is to create the best options for a fruitful process throughout the preparation phase before the exhibition. This includes connecting a competent supervisor to the chosen artists and coordinating a number of artist meetings. In collaboration with the supervisor, the exhibitors establish the artistic intentions, objectives and means.

Also this year, from different perspectives Laura Stamer, Katrine Hvid, and Søren Lyngsø Knudsen contribute with challenging works on SPRING15. Moreover, it was possible for us to create this catalogue, which besides being a publication works as a "multiple", holding independent work samples - a vinyl record, a fabric sample and a photograph.

Welcome to SPRING15

The Board

**To walk in a circle around the straight path,
between what is already there, and the back way**

By Tanja Nellemann Poulsen, supervisor at SPRING15

How do we communicate art? How can a text be a supplement to works of art? It requires a willingness to listen and a direction that is not necessarily known beforehand. I will make an effort. There is a first time for everyone. Regardless of where you are and where you are headed. However, none of this year's SPRING artists are new in their field, though. And yet, one can say that all new art works are a leap (Spring in Danish - ed.) into the unknown. No matter how experienced you are, there are unfamiliar paths to tread.

The SPRING artists, Katrine Hvid, Laura Stamer, and Søren Lyngsø Knudsen, all had a background in various aesthetic professions before working with art, namely musicology, architecture, and electronic music. I see a significant potential, in bringing an interdisciplinary approach, and a different field of practice, into art. All three of them focus on material in their practice. Sound, space, material and light - and a demand for thoroughness and existential questions - this unfolds in simple and slow but insistent grips.

You are now reading a line of the text in the SPRING catalogue, which this year is published as a kind of multiples. A box provides the framework for the catalogue and a number of small adjoining works or samples from the works of each artist. It is a nice gesture. Look at them, feel them and listen, they want something from you.

Welcome to the SPRING exhibition. It is now open to the public. It has been a pleasure to supervise and be confronted with other approaches to the production of art. And interesting has it been, to follow the three exhibitors in their in their intense editing process towards the opening of the exhibition. We have had discussions, had distilled, clarified and balanced opportunities.

And you, the spectator, have probably seen the exhibition by now. I have not, as the text must be delivered before the exhibition is completed. Thus, the text is written in its own future room.

But I have taken the back way. That is my privilege as the author of the text. I will make a shortcut back to the works, which I have yet to see in their final form but of which I have a good impression.

In the two photo series by Laura Stamer we move in several different spaces. She relates to the spatial and domestic, and that what is left when you talk about home in otherwise almost deserted spaces. Noticing the title 27 doors, and studying the photos, you will soon find that the number of doors in the pictures does not correspond to the number stated in the title. Something is hidden. You get lost in the corridors, in the man-high photographs. In the deposits of a home, places and events taking place in there. Anything can happen, or something has just happened. In the second series, Medium Shot Images, moments of presence are captured in textures and everyday objects. Scenes from everyday life, picturesque, sampled, hung up as in the salons of the past. As eternal moments, of sort. Does space provide a memory for us? Both series seems to suggest that they do. Our Home as the framework for our relationships and events throughout our lives.

Katrine Hvid examines light and material in an expanded form of painting. It is a meeting between light, shade and material. Small shifts and fragility, the transparency of the composition. She zooms in to micro scale. Transitions between materiality and immateriality is treated in such a way that it appears as a "calling" into the material, and she exhibits a trust in allowing small displacements to answer back. From an art historical perspective, she takes hold of a minimalist tradition. In her work with the canvas and the way the light hits the thread from the canvas that is her medium, she insists on temporality and a slow process. Katrine Hvid lets the material respond and relies on her intuition. I get the urge to write it in capitals: RELIES ON HER INTUITION. She is doing artistic basic research.

To experience the work entitled CISRES - TRANSRES (From one side and the other side - ed.) in its full form, you have to be present. It is installed in such a way that you necessarily have to stay in an exact place to experience the light exactly where the work is installed. An expression hardly reproducible in a photo.

Søren Lyngsø Knudsen exhibits two independent sound sculptures that nevertheless interact with each other as two voices in a dialogue. The sculptures use various media to produce sound waves. Materials known from other contexts are staged as instruments.

In Animated Glass, glass jars are put into vibration, and their built-in sounds are recorded and sampled into a sound production, played in the very same glass jars. What do they have to say? The second work with almost the same title, Animated Brass, is a "chimes" constructed of brass pipes in various thicknesses and length. The brass pipes are activated by metal rings driven by electric motors, which via an algorithmic composition lift up the rings and then let go. When the metal ring hits the brass tube it creates different rhythmic sounds. The rhythmic work thus face the sound of the "chimes"

The work makes me think of the Fluxus movement that changed our relationship with music and concerts as we know them, and also played with everyday objects in a new way. Søren's focus is on the crooked, basic sounds, the construction of music and the question of what constitutes an instrument

A frequently asked question is what the purpose of art is and what it can provide? These are difficult questions, with different forms of answers. That is what gives substance to an art debate. It's just that art production is a language and a form of communication with a range of dialects. Even without words and logical meaning is an artistic statement a way to communicate with the world. Regardless of the artist's approach to art, the way the artist includes the spectator in his conversation and questions via it's form and material, is what makes the work of art worth experiencing. It can make the spectator aware of his own questions about being in the world. Works of art do not have to provide answers but act as an interface that can provide access to the viewer's questions and wonders about our presence and being in life.

Experiencing the SPRING artists' works makes me curious, and I wonder, even as I write this text. The SPRING artists are good at including the spectator, and I hope you will all enjoy the works. Congratulations to Laura, Katrine and Søren. Good luck... I am looking forward to experiencing other works from you in new paths in life.

Søren Lyngsø Knudsen

Animated Glass

Sound sculpture consisting of eight glasses, amplifiers, surface speakers, computer.

Animated Brass

Sound sculpture consisting of forty brass pipes, electric motors, wooden frame, computer.

Sorenyngso.dk
Soren@vctral.dk

Thanks to the Danish Arts Foundation

The eight glasses are put into vibration by means of special surface -speakers. The sounds that are playing are the sounds of the glasses themselves, recorded and modified in different ways. The structure and motion of the sounds are determined by an algorithm, composed for the work. The composition does not have a fixed duration.

The brass pipes are hit by metal rings driven by electric motors. This occurs in composed sequences, determined by an algorithm created for the work. The composition does not have a fixed duration.

I graduated from the Royal Academy of Music (RAMA) with a degree in electronic music. I work with music in interplay with electronic and visual elements. This is expressed in spatial installations, sound sculptures and generative visuals, that react to audio.

Laura Stamer

27 doors

Photography
100 x 150 cm
Innova Smooth High White / dibond

Medium Shot images

Photography
40 x 60 cm, 30 x 45 cm, 24 x 36 cm
Innova Smooth High White / dibond

www.laurastamer.dk
laura@laurastamer.dk

Thanks to Karen Boll, Vibeke Vinther and Birgitte Weywadt, Frese & Sons and to Grosserer L. F. Foght's Foundation.

At SPRING 15 I exhibit two photographic series, 27 doors and Medium Shot images, both depicting interiors. It is characteristic for the photographs that each exposure relates to each room as a place; the surfaces of the furniture, the transparency of the textile, the traces of habitation. The series Medium Shot images was taken in three different places, but the images are bound together, partly by the consistent image crop, partly by the texture, tactility, and recurring colour saturation. The series 27 doors consists of six images, which can be seen as a labyrinthine sequence of spaces leaving the spectator in disorientation. There is no beginning and no end. The figure in the photo and her absence in other photos intensify the experience of emptiness and infinity.

My understanding of the world stems from my background as an architect. I consider space and places subjects of my artistic projects. In photography I relate to the experience of architecture as a continuous movement in space over time.

The space of the architecture describes something rational and material, whereas place expresses emotions and atmosphere as an event taking place. By means of a sensuous and lyrical language, I examine the personal space and most existential place we inhabit: Home. Home is a multifaceted entity - at the same time a secure base, a meditative space where we can shut out the outside world, and a place which undergoes a transformation during our life. We leave home, move in together, move away from one another, and our childhood home is abandoned.

My way of interpreting space and domesticity is quiet, sensitive and questions our understanding of reality.

Katrine Hvid

CISRES – TRANSRES, 2015

Enhanced painting

Canvas (110 x 171 cm), binder, colour, aluminum, luminaires

kathvid.blogspot.com

www.katrinehvid.dk

katrine.hvid@post.tele.dk

Thanks to: Helle Graabæk, Christian Hvid Ohm and Nils Ohm

The starting point for the works CISRES - TRANSRES (our translation: On this side, and on the other side of things) is a desire to work with canvas and visibility from both sides. The working method - pulling threads out of the canvas, processing them and reattaching them to the canvas - has developed in dialogue with the material.

My field of work is abstract and often approaches a formal minimalistic expression. I work in a non-narrative, material based field, and I am interested in the tangibility in the material and the intangible, that working with the material gives back. Important words in the workflow are responsiveness, intuition, patience and perfection, and there is a necessity for a room for contemplation.

I think about how everything is changeable and yet always stays the same. It is always composed of the same elements and yet is experienced differently each second. For this reason, working with repetition and variation makes sense to me.

Every day I went for a walk. Along the way I kept track of where everything was. There was the hill, there the particular bend in the road, and there was the view over the water. One day it was very foggy. Suddenly I saw a tree that I had never noticed before. Why? The tree was by the side of the road and I must have passed it numerous times. It was an inconspicuous tree – not very big. That day it got all of my attention. I saw nothing but that tree right there in the fog...Yet it had been there all along.

SPRING15

Søren Lyngsø Knudsen
Laura Stamer
Katrine Hvid

Tekster: Udstillerne, Tanja Nellemann Poulsen og Kunstnernes Påskeudstilling

Fotos: Laura Stamer

Layout: Iben West

Oversættelse: Birgitte Sonne Kristensen

Tryk: Narayane Press

Oplag: 300

©2015 | De udstillende kunstnere, Tanja Nellemann Poulsen og Kunstnernes Påskeudstilling.

ISBN nr.: 978-87-996808-2-5

Udgivet af Kunstnernes Påskeudstilling i forbindelse med SPRING15
Kunsthall Aarhus, J.M. Mørks Gade 13, Aarhus, 29. marts - 1. maj 2015.

SPRING15 er organiseret af Kunstnernes Påskeudstillings bestyrelse v. Sanne Grauengaard (formand),
Mikkel Svane Kristensen, Katrine Hee, Helga Bønsvig, Katrine Dybdal og Johanne Lykke.
Suppleanter; Birgitte Sonne Kristensen og Anne-Sofie Overgaard

SPRING15 er støttet af Statens Kunstfond, Aarhus Kommune, Vilhelm Kiers Fond, Augustinus Fonden,
Knud Højgaards Fond, Grosserer L. F. Foghts Fond og Aarhus Stiftstidendes Fond.

Kunstnernes Påskeudstilling
Kunsthall Aarhus
J.M. Mørks Gade 13
DK - 8000 Aarhus C
+45 22512243
info@kp-spring.dk
www.kp-spring.dk

Vilhelm Kiers Fond

STATENS KUNSTFOND

Knud Højgaards Fond
- GRUNDLAET 1866 -

Stiftstidendes Fond

